

ପିଲ୍ଲାଙ୍କା

ପରିହା

ଶନିବାର, ୨୧ ସେପ୍ଟେମ୍ବର, ୨୦୧୯

୨

ଜଗା - ଅଜଗା

୩

କବିତା

୫

ଆସ ଜଣିବା

୮

ଆଜିଦା

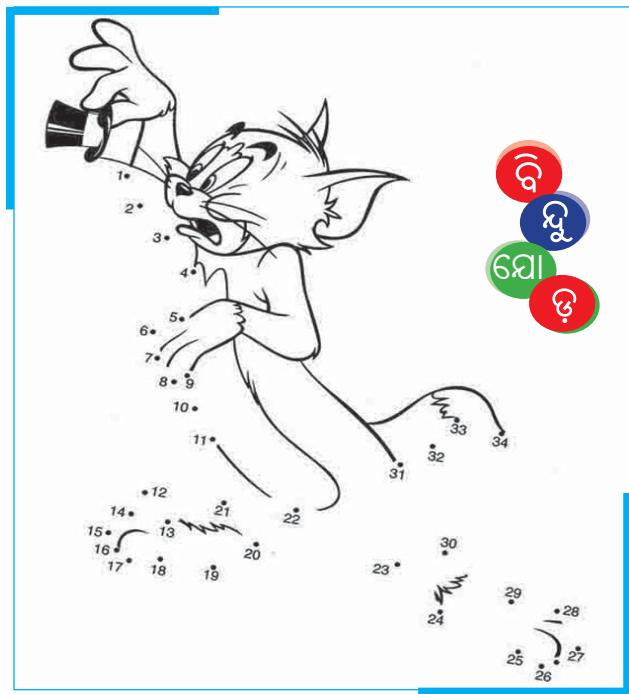
ଧରେ ଜଣେ ବୋକା ସମାନ ଦିଶୁଥିବା ଦୁଇଟି ଘୋଡ଼ା
ବଜାରରୁ କିଣି ଆଣିଲେ । ଘରକୁ ଆସିବା ପରେ
ସେ ଘୋଡ଼ା ଦୁଇଟିକୁ ନେଇ ବସ୍ତରେ ପଡ଼ିଗଲେ । ଘୋଡ଼ା
ଚିହ୍ନବାରେ ସେ ସମସ୍ୟାର ସମ୍ଭାଙ୍ଗିନ ହେଲେ । ତେଣୁ ସେ ପାଖ
ପଡ଼ୋଶୀକୁ ଘୋଡ଼ା ଚିହ୍ନବାର ଉପାୟ ପଚାରିଲେ । ପଡ଼ୋଶୀ
ବ୍ୟକ୍ତି ମଧ୍ୟ ମହାମୂର୍ତ୍ତି । ତଥାପି ସେ ବୋକା ବ୍ୟକ୍ତିକୁ ଉପଦେଶ
ଦେଇ କହିଲେ, ଗୋଟିଏ ଘୋଡ଼ାର ଲାଞ୍ଚ କାଟିଦିଆ, ଯଦ୍ବାରା
ସହଜରେ ଘୋଡ଼ା ଚିହ୍ନପାରିବ । ପଡ଼ୋଶୀର ଉପଦେଶ
ଅନୁସାରେ ସେ ଗୋଟିଏ ଘୋଡ଼ାର ଲାଞ୍ଚ କାଟିଦେଲେ । ଦିନେ
ଅନ୍ୟ ଘୋଡ଼ାଟି ଗୋଟିଏ ବୁଦାରେ ଫର୍ଦୀଯିବାରୁ ତା'ର ମଧ୍ୟ
ଲାଞ୍ଚଟି ଛିପିଗଲା । ଉଭୟ ଘୋଡ଼ା ଲାଞ୍ଚବିହାନ ହେଲାଇଗଲେ ।
ତେଣୁ ଘୋଡ଼ା ଚିହ୍ନବାରେ ପୁଣି ଅସୁବିଧା ହେଲା । ପୁଣି ବୋକା
ଜଣକ ପଡ଼ୋଶୀ ବ୍ୟକ୍ତିର ସାହାୟ୍ୟ ମାଗିଲେ । ପଡ଼ୋଶୀ ଜଣକ
ମତାମତ ଦେଇ କହିଲେ, ଏଥର ଗୋଟିଏ ଘୋଡ଼ାର କାନ
କାଟିଦିଆ, ଫଳରେ ସହଜରେ ଘୋଡ଼ା ଚିହ୍ନହେବ । ପଡ଼ୋଶୀଙ୍କ
କଥା ଅନୁଯାୟୀ ବୋକା ଲୋକଟି ଗୋଟିଏ ଘୋଡ଼ାର କାନ
କାଟିଦେଲେ । ତା'ପରେ ଅନ୍ୟ ଘୋଡ଼ାଟି ଦିନେ ବୁଝୁଥିବା
ବେଳେ ଲୁହା ଟିକ୍କାରି ତାରବାଡ଼ ଭିତରେ ଫର୍ଦୀଗଲା । ଫଳରେ

ବୋକାର ବୋକାମି

ବାଡ଼ର ଲୁହାତାର ଲାଗିଯାଇ ଘୋଡ଼ିଟିର କାନ
କଟିଗଲା । ଏଣୁ ଉଭୟ ଘୋଡ଼ାର ପୁଣି ଗୋଟିଏ
ଗୋଟିଏ କାନ କଟିଗଲା ଏବଂ ସେମାନେ ସମାନ
ଦିଶିଲେ । ଅନନ୍ତେୟାପାଇଁ ହୋଇ ବୋକାଟି
ପଡ଼ୋଶୀ ପାଖକୁ ଯିବାରୁ ଅଧୂନା ପଡ଼ୋଶୀ
ଘୋଡ଼ାର ଉଚ୍ଚତା ମାପିବା ସମ୍ପର୍କରେ ମତାମତ
ଦେଲେ । ମିରର ଫିଟା ଆଣି ପଡ଼ୋଶୀ ଜଣକ
ଘୋଡ଼ାଦ୍ୱୟର ଉଚ୍ଚତା ମାପି ଦେଖିଲେ ଯେ,
ଉଭୟଙ୍କ ଉଚ୍ଚତା ସମାନ । ଏଥର ପଡ଼ୋଶୀ
ବୋକା ଲୋକଟିକୁ କହିଲେ ଦୁଇଟି ଘୋଡ଼ାର
ଉଚ୍ଚତା ସମାନ ଥିବାରୁ ମୁଁ ମୁଆ ଉପାୟରେ
କହୁଛି, ଏଥର ଗୋଟିଏ ଘୋଡ଼ାର ଚାରିଖୁରା ତିନି
ଆଜୁଳି ଲୋଖାଏ କାଟିଦେଲେ ଗୋଟିଏ ଘୋଡ଼ା
ଛୋଟ ହୋଇଯିବ ଆଉ ଚିନ୍ତାବା ସମ୍ବବ ହେବ ।
ନିଜ ବୋକା ବନ୍ଦୁଠାରୁ ସେ ଏପରି ମୂଲ୍ୟବାନ
ଉପଦେଶ ଶୁଣି କୃତକୁଣ୍ଡ୍ୟ ହୋଇଗଲେ ।

-ସ୍ଥିତା ନାୟକ
ଉତ୍ତରପଞ୍ଜାବ, ଗଞ୍ଜାମ

ପିଲାଙ୍କ ଧରିବୁରେ ଭିତନ ସ୍କୁଲ ଏବଂ ଶିଶୁ ଅନୁଷ୍ଠାନ ପକ୍ଷରୁ ଆୟୋଜନ କରାଯାଇଥିବା କାର୍ଯ୍ୟକ୍ରମ ସମ୍ପର୍କରେ ଫଳୋ ଓ ଖବର ସ୍ଥାନ ପାଇବ। ଏ ସମ୍ପର୍କତ ସୁଚନା ସମ୍ପୂର୍ଣ୍ଣ ଅନୁଷ୍ଠାନ ପକ୍ଷରୁ ଏହି ସଂଖ୍ୟା ପ୍ରକାଶନର ୨ଦିନ ମଧ୍ୟରେ ଜଣାଇବାକୁ ପଡ଼ିବ। ଆଜନା ଯୁମ୍ଲାଗି ଉଭାବ ଭାଲିଟିର ଫଳୋ ସହ ବୟସ ଏବଂ ତୁମ ତୁମୀ ଯୁମ୍ଲା ପାଇଁ କେତ୍ର, ନିଜ ଫଳୋ ସହ ଡିଟିଆରେ ନାମ, ଶ୍ରେଣୀ, ସ୍କୁଲ, ଟିକଣା, ଉଲ୍ଲେଖ କରିବା ଆବଶ୍ୟକ ।

ଆମ ଟକଣା

dharitrifeature@gmail.com

ପିଲ୍ଲାଙ୍କି ଧରିଛା

ସମାଦକ: ତଥାଗତ ସତପଥୀ

Printed and published by
Sri Tathagata Satpathy on behalf
of
Navajat Printers & Media Pvt. Ltd.
and printed at Navajat Printers,
B-15, Rasulgarh Industrial Estate,
Bhubaneswar-10, Ph.:2549302,
Fax : 2549795

ଚଗଳା
ଉୀମୁ

ମତ୍ତା
ମତ୍ତ

- ✓ ଗପ ସୁନ୍ଦରେ ପ୍ରକାଶ ପାଇଥିବା 'ରାଜା ହେବ ତ ଏମିଟି' ବେଶ ଶିକ୍ଷଣାୟ ଥିଲା । ବାହୁବଳେ ରକ୍ଷକ ଉକ୍ଷକ ହେବା ଉଚିତ ନୁହେଁ ।

- ପ୍ରସ୍ତୁତା ରାଣୀ ମହାନ୍ତି
ହତ୍ତପୁର, ମଞ୍ଚାମ

✓ ଆସ ଖୋଜିବା ପ୍ରମଟି କରିବାକୁ ବେଶ ମଜା ଲାଗୁଛି । ପ୍ରତିଥର ପ୍ରକାଶ ପାଉଥିବା ଚଗଲା ଭାବୁ ପଢି ଖୁବ ହସୁଛି ।

- ପ୍ରତିଶ୍ରୁତି ମହାପାତ୍ର
ବରଗତ

✓ ସ୍କୁଲ...ସ୍କୁଲରୁ କୁଆଂରମୁଣ୍ଡା ସରସତା ଶିଶୁ ବିଦ୍ୟାମନ୍ଦିର ବିଷୟରେ କେତେକ କଥା ଜାଣିବାକୁ ମିଳିଲା ।

- ଶ୍ରୀଭଙ୍ଗର ସାହୁ, ଓଡ଼ିଗାଁ, ନୟାଗତ

✓ ଜଣା ଅଜଣା ପୃଷ୍ଠାଟି ବେଶ ଉପ୍‌ଯୋଗୀ ହୋଇପାରୁଛି । ପିଲାଙ୍କ ଧିନ୍ତା ପ୍ରଲ୍ଲଦଟିରେ ଆଉ ୨ ପୃଷ୍ଠା ବୃଦ୍ଧି କରାଗଲେ ଭଲ ହୁଅଛା ।

- ଚନ୍ଦନ ପଟ୍ଟନାୟକ,
ଖେଳିଗାଁ, ନବରଜପୁର

(ସୋନୁ ଓ ମୋନ୍ତୁ
ମଧ୍ୟରେ କଥାବାଉ)

ସୋନ୍ଦୁ: ତୋତେ ବେଶୀ ସମ୍ବାନ୍ଧ କିଏ
ଦିଏ ?

ମୋନୁ: ଆଲମାରିରେ ରଖା ହୋଇଥିବା
କପଡ଼ା ।

ଯୋନୁ : କେମିତି ?
ମୋନୁ : ମୁଁ ଯେତେବେଳେ ଆଲମାରି
ଖୋଲେ ସବୁଗୁଡ଼ାକ ଆସି ମୋ
ପାଦ ଡଳେ ପଡ଼ିଯାଏଟି ।

ଶ୍ରୀମଦ୍ଭଗବତ

১৫

(ଆଭିମିଶ୍ରନ ସମୟରେ
ଶିକ୍ଷୟିତ୍ରୀ ଛାତ୍ରଙ୍କୁ..)

ଶକ୍ତିରୁଁ: ରୋଶନ, ଦୂମ ବାପା କ'ଣ
କରନ୍ତି ?

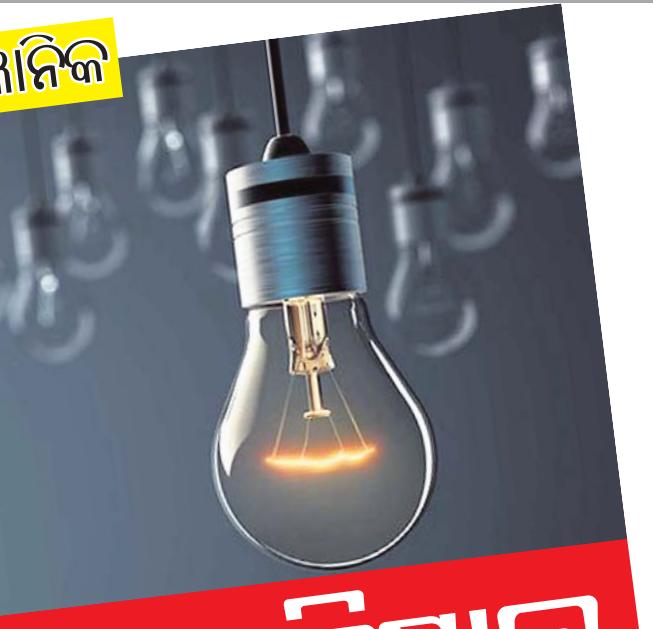
ରୋଶନ: ଯାହା ମା' କରିବାକୁ କୁହନ୍ତି
ସେଇଁ କରନ୍ତି ।

A cartoon illustration of an orange character with a smiling face, arms, and legs. It is holding a small white bottle with a black cap in its right hand.

ମିଳୁ : କହିଲୁ
ପପୁ, ମଣିଷ ଛୁଆ ଓ
ଜାବ ଛୁଆ ମଧ୍ୟରେ କ'ଣ
ସମାନତା ରହିଲା ?
ପପୁ : ଗଧ ଛୁଆ ବଡ ହେଲେ
ହୁଏ ଆଉ ମଣିଷ ଛୁଆ ବି ବ

ପପୁ: ଗଧ ଛୁଆ ବଡ ହେଲେ ଗ
ଛୁଏ ଆଉ ମଣିଷ ଛୁଆ ବି ବଡ
ହେଲେ ଗଧ ଛୁଏ !

ବିଚିତ୍ର ବୈଜ୍ଞାନିକ

ଭାବିତ ଆବିଷ୍ଳାର

ଶ୍ରୀ ଜ୍ଞାନିକମାନଙ୍କ ପାଇଁ ସମୟର
 ମୂଲ୍ୟ ବହୁତ ବେଶୀ ସେମାନେ
 ତାକୁ ଅଧ୍ୟନ ଓ ଗବେଷଣାରେ
 ଉଚିତଭାବେ କଣାଇବାକୁ ପସାଦ କରନ୍ତି । ଏଣୁ
 ସାଧାରଣ ସଭାସମିତି ଏବଂ ସେଠାରେ ବହୁ ଲୋକ
 ଦେଉଥିବା ଲମ୍ବାତତ୍ତ୍ଵ ଭାଷଣ ତାଙ୍କୁ ଭଲ ଲାଗେନି ।
 କେବେ କେମିତି ତାଙ୍କୁ ସେଥିରେ ଯୋଗଦେବାକୁ
 ପଡ଼ିଲେ ସେମାନେ ବାଟ ଖୋଜୁଥାନ୍ତି କେମିତି

ସେଠାରୁ ପଳାଇ ଆସିବାକୁ ପ୍ରସିଦ୍ଧ ଆମେରିକାଯି
ଦୈଜ୍ଞାନିକ ଥୋମାସ ଅଲ୍ବା ଏତିସମଙ୍କ କ୍ଷେତ୍ରରେ
ଏହିତଳି ଏକ ହାସ୍ୟାଦୀପକ ଘରଣାଟିଏ ଘିର୍ଥିଲା ।

ସେ ଥିଲେ ଜଣେ ସର୍ବକାଳୀନ ବଡ଼ ଉତ୍ତାବକ,
ତାଙ୍କ ଉତ୍ତାବନର ସଂଖ୍ୟା ଥୁଲା ପ୍ରାୟ ଶହେ

ପାଖାପାଖୁ । ଫୋନୋଗ୍ରାମ, ଇଲେକ୍ଟ୍ରିକ ବଲ୍ବି,
ଚଳିତ୍ର କ୍ୟାମେରା ଆଦି ଏହାର ଅନ୍ତର୍ଭୂତ ।
ଇଲେକ୍ଟ୍ରିକ ବଲ୍ବିର ଉଭାବକ ହେଇଥିବାରୁ ତାଙ୍କ

‘ଦୁନିଆରୁ ଅନ୍ଧକାର ବିତାଡ଼ନକାରୀ’ ବୋଲି କୁହାଯାଏ ।
ଥରେ ସେ କେତେଜଣ ବନ୍ଧୁଙ୍କ ପ୍ରଗୋଚନାରେ

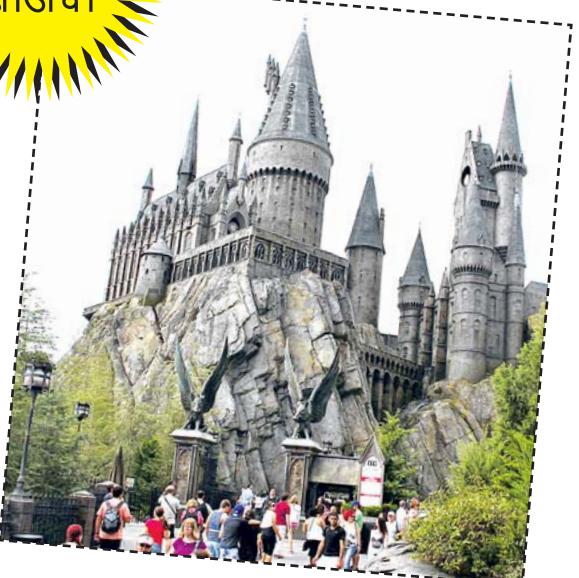
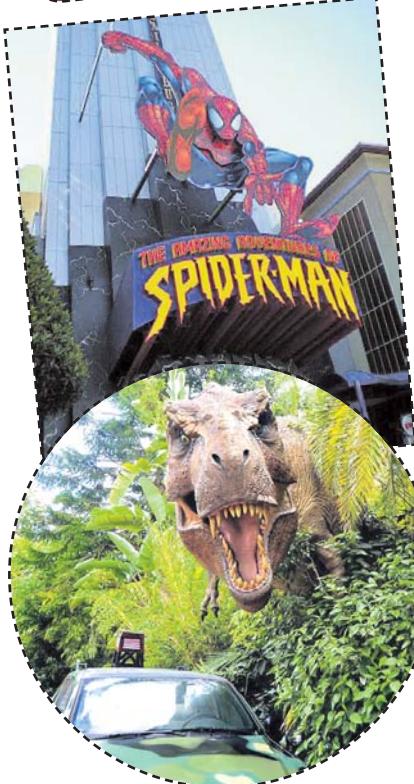
ଗୋଟିଏ ସଭାରେ ଯୋଗଦେବାକୁ ଆସିଥାନ୍ତି
ସେଠାକୁଆହୁର୍ମିଅନେକଲୋକ ଆମନ୍ତିତ ହୋଇଥାନ୍ତି ।
ସଭା ଚିରାଚିତ ପ୍ରଥା ଅନ୍ତ୍ରସାରେ ଆରମ୍ଭ ହେଲା ।
ସ୍ଵାଗତଭାଷଣ, ପରିଚୟ ପ୍ରଦାନ ଆଦି ଶେଷ ହେଲା
ପରେ ବକ୍ତାମାନେ ଜଣକ ପରେ ଜଣେ କହିବାକୁ
ଲାଗିଲେ । ସଭାପତିଙ୍କ ବାରଣ ସାହେ ବି ସେମାନେ
ଏଶୁଦ୍ଧ କହି ତାଙ୍କ ଭାଷଣ ଲମ୍ବାଇ ଚିନ୍ତିଥାନ୍ତି ।
ଏପରୁ ଏତିସମ୍ମୂଳ ଭାବି ଖରାପ ଲାଗୁଥାଏ । ତେଣୁ ସେ
ଧୀରେ ଧୀରେ ଉଠି ସଭାମୁହର ପଛପଟେ ଦରଜା
ଖୋଜିଲେ ସେଠାରୁ ବାହାରିଯିବାକୁ ।

ସଭାର ଜଣେ ଆଯୋଜକଙ୍କ ଦୃଷ୍ଟିରେ ଏହା
ପଡ଼ିଲା । ତେଣୁ ସେ ତାଙ୍କ ପାଖକୁ ଆସି କହିଲେ-
“ମହାଶୟ, ଆପଣ ଏ ସଭାରେ ଯୋଗଦେବା ଆମ
ପାଇଁ ଏକ ବଡ଼ ଗର୍ବ ଓ ଗୌରବର କଥା । ଏବେ
ଆପଣ କେଉଁ ଉଭାବନରେ ଲାଗିଛନ୍ତି ସେ ବିଷୟରେ
ଯଦି ଦି’ପଦ କହିପାରିବେ ତା’ହେଲେ ଆମେ ଉପକୃତ
ହେବୁ... ।”

ତାଙ୍କ କଥା ଶୁଣି ଏହିବସନ୍ ଚିକେ ଠିଆ ହେଲେ
ଏବଂ କହିଲେ— “ଆଜ୍ଞା, ଉତ୍ତାବନ ମୁହଁ ମୁଁ ଏବେ
ଏକ ବିଚିତ୍ର ଆଦିଷାରରେ ଲାଗିଛି । ତାହା ହେଉଛି
ଏହି ସଭାଗୁହରେ ବାହାରକୁ ଯିବାର ପଲ୍ଲପଟ
ଦରଜା ।”

ଜୀବିମଧ୍ୟରେ ତାଙ୍କର ଦରଜା ଉପରେ ନଜର
ପଡ଼ିଗଲା । ଏଣୁ କିମ୍ବା ମୁହଁକି ସ୍ଵାଦେଇ ‘ଯାହା ହେଉ,
ମୋତେ ଏବେ ଏଥରେ ସଫଳତା ମିଳିଗଲା’ ବୋଲି
ଜହି ସେ ସେଇ ଭାବନାଦୟ ଭାବାରଜ ରାହିଲିଗଲେ ।

- ପ୍ର. ରମେଶ ଚନ୍ଦ୍ର ପରିଷା
ଶ୍ରୀଗିରି ବିହାର, ଭୁବନେଶ୍ୱର
ମୋ: ୯୯୩୭୫୮୭୭୭

ପିଲାମାନଙ୍କ ମନୋରଞ୍ଜନ
 ପିଲାଗି ପୃଥିବୀର ବିଜିନ୍
 ପ୍ଲାନରେ ଥମ୍ ପାର୍କମାନ ନିର୍ମାଣ
 କରାଯାଇଛି । ସେହିଭିତ୍ତି ଏକ
 ଥମପାର୍କ ରହିଛି ଫୋରିଡାର
 ଓରଲାଣ୍ଡୋ ଠାରେ । ଏହି ଥମ୍ ପାର୍କର
 ନାମ ରହିଛି 'ସୁନ୍ଦରୀଲାଣ୍ଡ
 ଅଫ୍ ଆଭିଭେଅର' । ୧୯୯୯ ରେ
 ପ୍ଲାପନ କରାଯାଇଥିବା ଏହି ଥମ୍ ପାର୍କ
 ଭ୍ରମଶରେ ଆସୁଥିବା ପର୍ଯ୍ୟନ୍ତକମାନେ
 ଏଠାରେ ବିଜିନ୍ ପ୍ରକାର ଆଭିଭେଅରର
 ମଜା ନେବା ସହ ବିଜିନ୍ ଥମ୍ ଟାପୁ
 ବୁଲି ଦେଖିବାର ମଜା ନେଇଥାଏନ୍ ।
 ପୂର୍ବେ ଏଠାରେ କେବଳ ଟାଟା ଗାୟ
 ଯଥା ପୋର୍ଟିଆଫ୍ ଏଷ୍ଟ୍, ମାର୍କଲ
 ପାଇଁ କିମ୍ବା ଏବଂ ଏବଂ

ଶୁଦ୍ଧ ପରିଷାଳା, ଶୁଦ୍ଧ ଲୋହପୂର୍ଣ୍ଣ,
କୁରାସିକ ପାର୍କି ଇତ୍ୟାଦି ରହିଥିଲା । କାଳକ୍ରମେ ଏଠାରେ ହ୍ୟାରି ପୋଟର ଥୁମ ଗାୟକୁ ଯୋଗ
କରାଗଲା । ଏଠାରେ ପ୍ରବେଶ କରିବା ମାତ୍ରେ ପିଲାମାନେ ଏକ ଯାମୁନାଗରାରେ ପ୍ରବେଶ
କରିବାର ଅନୁଭବ ଲାଭ କରନ୍ତି । କେବଳ ସେହିକୁ ହୁଏଁ ଏଠାରେ ପିଲାମାନେ ହୋଇଥିରୁ
ଏକ୍ଷପ୍ରେସରେ ବସି ବୁଲିବା ସହ ରୋଲରକୋଷ୍ଟର ରାଜତର ବି ଆନନ୍ଦ ନେଇପାରିବେ ।
ଏଠାରେ ଥିବା ତାଇନୋସର ଗାୟରେ ପିଲାମାନେ ଆର୍ଟଫିସିଆଲ ତାଇନୋସରଙ୍କ ସହ ସମୟ
ଦିତାଙ୍ଗବା ସହ ସୋଠାରେ ଦିନିନ ଆକ୍ଷିତିରେ ମଧ୍ୟ ଅଂଶଗହିଣା କରିପାରିବେ ।

୧

୨

୩

ମନସ୍ଥିନୀ ସାହୁ
କ୍ଲାସ-୯, କେନ୍ଦ୍ରୀୟ ବିଦ୍ୟାଳୟ,
ଡକ୍ଟରାଜନାନନ୍ଦ କରନ୍ଦା

ସୌଦାମିନୀ ରାୟ
କ୍ଲାସ-୮, ବାଘମୁଣ୍ଡ ଉଚ୍ଚ ପ୍ରାଥମିକ ବିଦ୍ୟାଳୟ,
ପାଠ୍ୟାଗତ,
ବଲାଙ୍ଗୀର

ଅନନ୍ୟା ରୂପାଳୀ
କ୍ଲାସ-୪, ଉଚ୍ଚ ପ୍ରାଥମିକ ବିଦ୍ୟାଳୟ,
ଗୋବିନ୍ଦପାଳୀ,
ମାଲକାନଗରି

ଦିଶାଞ୍ଜି ପାଢ଼ୀ
କ୍ଲାସ-୧୦, ଡିପିଏସ କଲିଙ୍ଗ,
କଟକ

ସିବାଂଶି ପାଢ଼ୀ
କ୍ଲାସ-୨, ସେଷ୍ଟ ଜାତିଯୌଦ୍ୟ ହାଇପ୍ରୋଲ୍,
ସତ୍ୟନଗର
ଭୁବନେଶ୍ୱର

ବୈଶବହିତା ମହାପାତ୍ର
କ୍ଲାସ-୧୦,
ଶୁଦ୍ଧାନନ୍ଦ ବିଦ୍ୟାଳୟ,
ନାନ୍ଦପୁର,
କଟକ

ଆଶୀର୍ବାଦ ମିଶ୍ର
କ୍ଲାସ-୪, ମିଲିଟାରୀ
ଲଂଲିଶ
ମିତ୍ତମୟୁଳ,
ପୁରୀ

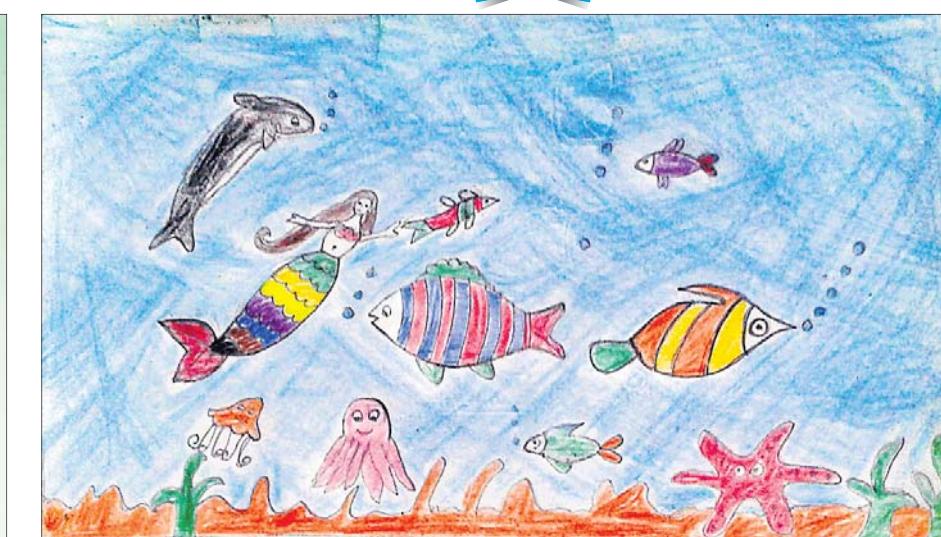
ପ୍ରୀତି ପ୍ରିୟଦର୍ଶନୀ
କ୍ଲାସ-୨, ଯଜନ ଫନିକ୍ସ
ପଦ୍ମିନ୍ଦ୍ର ସ୍କୁଲ,
ସାମ୍ବତାପୁର,
ଭୁବନେଶ୍ୱର

ଜାହବୀ ପଜନାୟକ
କ୍ଲାସ-୨, ସେଷ୍ଟ
ଜୋସେପ୍ ଗାର୍ଜୁ
ହାଇପ୍ରୋଲ୍,
କଟକ

ସେହାରାଣୀ ସାହୁ
କ୍ଲାସ-୨, ସରସ୍ତୀ ଶିଶ୍ୱ
ବିଦ୍ୟାମନ୍ଦିର,
ମେଲକାମୁଣ୍ଡ,
ବରଗଢ଼

୪

୫

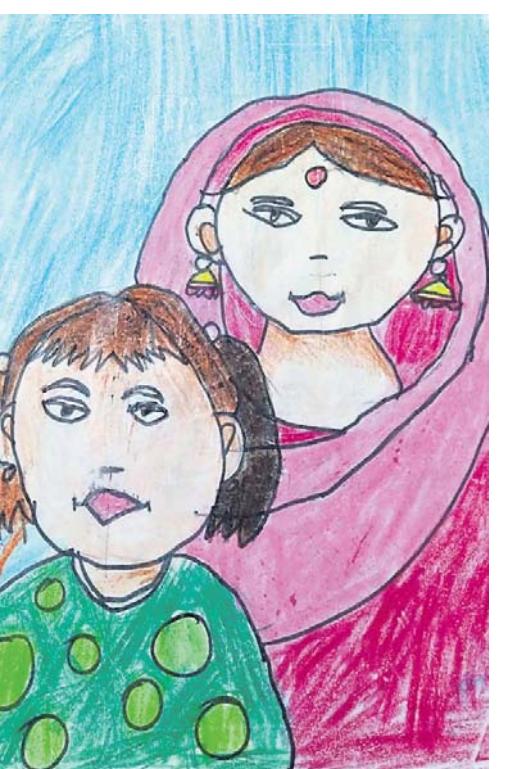
୬

୭

୮

୯

୧୦

४

ଦିନରୁ ଚିତ୍ର ଆଜିବା
ପାଇଁ ତାଙ୍କ ମନରେ
ଆଗସ୍ତ ସୃଷ୍ଟି ହୋଇଥିଲା ।
ଧୀରେ ଧୀରେ ସେ ଏହାକୁ
ଏକ ଅଭ୍ୟାସରେ ପରିଣାମ
କରିପାରିଥିଲେ । ବର୍ଜମାନ ଏହି
ଚିତ୍ରଙ୍କନ୍ତେ ଛୁମାୟ ଅଞ୍ଚଳରେ ତାଙ୍କ ପାଇଁ
ଏକ ସ୍ଵଚନ୍ଦ୍ର ପରିଚୟ ସୃଷ୍ଟି କରିଛି । ସେହି କୁଣି

ବିଭାଗୀକ ସାହାର ନିଶ୍ଚିନ୍ତା

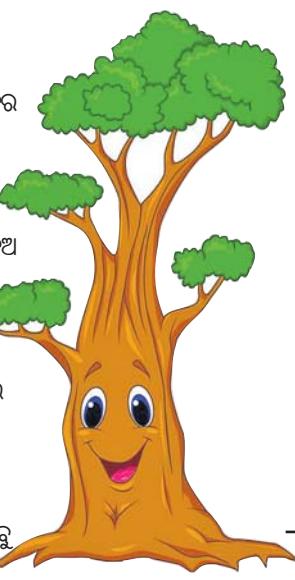
କ୍ରିକ୍କଟ ହେଲେ ହର୍ଷିତା ଦାସ । କେପୁପଡ଼ା
ଜିଲା ମାର୍ଶାଘାଇରେ ତାଙ୍କର ଜନ୍ମ । ଏବେ
ସେ କୋରାପୁଣ୍ଡ ଜିଲା ସେମିଳିଗୁଡ଼ାଟ୍ରିଟ
ଗୋପବନ୍ଧୁ ନଗରରେ ମା' ଅନ୍ୟାୟୀ ଦାସ
ଏବଂ ବାପା ପ୍ରଦୀପ କୁମାର ଦାସଙ୍କ
ସହ ରହୁଛନ୍ତି । ସେ ପ୍ଲାନୀୟ ଓଡ଼ିଶା
ଆଦର୍ଶ ବିଦ୍ୟାଳୟର ସମ୍ପଦ
ଶ୍ରେଣୀରେ ପଢ଼ୁଛନ୍ତି । ନିଜ
ଚିତ୍ର ଆଙ୍କିବା ସମ୍ପର୍କରେ
ହର୍ଷିତା କୁହାନ୍ତି, 'ମୁଁ
ଯେତେବେଳେ

ରୂପ ଦେବାରେ ମୋତେ
 ବେଶ ଆନନ୍ଦ ମିଳିଥାଏ ।
 ମୁଁ ଏବେ ସେମିକିମୁଡ଼ାଛିତ
 ଶ୍ରୀଅରବିଦ କଳାନିକେନରେ
 ଚିତ୍ରାଙ୍କନ ଶିଖୁଆଛି ।’ ଚିତ୍ରାଙ୍କନ
 ସିନା ତାଙ୍କର ନିଶ୍ଚା ପାଲଟି
 ଯାଇଛି ହେଲେ ଭବିଷ୍ୟତରେ
 ସେ ପାଠ୍ୟତ୍ତି ବୈଜ୍ଞାନିକ
 ହେବାକୁ ଆଶା ରଖାଇଛି ।

ହର୍ଷତା ଦାସ

କାନ୍ତ ପରି ହେବା

ଗଛରେ ଫଳକ୍ଷି ନଦିଆ
 ନଡ଼ିଆଟି ଭାରି ବଢ଼ିଆ
 ଭଲ କାମକଲେ ପାଠେ ମନେଦେ
 ତୁମେ ସବୁ ହେବ ବଢ଼ିଆ ।
 ଗଛରେ ଫୁଲକ୍ଷି ମନାର
 ହଟିଲାଣି ଗାଡ଼ ଅନାର
 ସଞ୍ଚଳ ଉଠିକି ସତକେ ଚାଲିଲେ
 ଦିଶିଯିବ ଦେହ ସୁନ୍ଦର ।
 ଗଛରେ ବସିଛି ଚଢେଇ
 କରନାହିଁ ଆଉ ବଢେଇ
 ଭୁଲି ଭେଦଭାବ ଶାନ୍ତି ସଂହତିର
 ସୁନାଦେଶ ଦିଅ ଗଢେଇ ।
 ଗଛରେ ଶାଖାଏ ପତର
 ତୁମ୍ଭେ ଛୁଟୁଛି ଅତର
 ପର ଦୁଃଖ ଦେଖୁ ଲାହୁ ଭାନ୍ଦିଅ
 ନ ହୋଇ କିମ୍ବିଏ କାତର ।
 ଗଛ ପରି କିଏ ହେବରେ
 ଫୁଲ ଫଳ ଛାଇ ଦେହରେ
 ଜୀବଜଗତକୁ ଅମ୍ବଜାନ ଦେଇ
 ଅଙ୍ଗାରକାମ୍ଲ ନେବରେ ।
 ଗଛ ପରି ଆମେ ହେବାରେ
 କରିବା ସବୁରି ସେବାରେ
 ନିଜେ ଦୁଃଖ ସହି ସୁଖତକ ସବୁ
 ଆନ ହିତ ପାଇଁ ଦେବାରେ

-ପ୍ରଶାନ୍ତ କୁମାର ଦାଶ
କୁଞ୍ଜର ସଙ୍ଗଲୋଇ, ପିପିଲ, ପୁରୀ

୪ | ୪୩ | ୮ -

୭ରେ ପକ୍ଷଥଳି ସେତେ
 ବେଳେ ଚତ୍ରାଙ୍ଗନ ପ୍ରତି ମୋର
 ଆଗ୍ରହ ସୁନ୍ଦି ହୋଇଥିଲା । ତା'ପରେ ମା-
 ବାପାଙ୍କ ପ୍ରେରଣା ମୋତେ ଏ କ୍ଷେତ୍ରରେ
 ଆଗେଇବାକୁ ସହାୟକ ହୋଇଥିଲା ।
 ପାଠୀପଢ଼ା ପ୍ରତି ମୁଁ ତ ଅଧିକ ଶୁଭ୍ରତ
 ଦିବ, ତା' ସହ ଯେତେବେଳେ
 ଅବସର ମିଳେ ସେତେବେଳେ
 ଚିତ୍ର ଆଙ୍କିବାକୁ ବସିଯାଏ । ବିଭିନ୍ନ
 ପ୍ରାକୃତିକ ଦୃଶ୍ୟରାଜି ଏବଂ
 ସାମ୍ରାଜ୍ୟକ ଘରଶାକୁ ଚିତ୍ରିତ

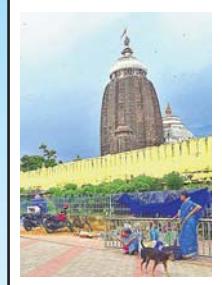
ଏ ତ ଜୀବନ ରହସ୍ୟ

ବୟସ ବନ୍ଧୁଙ୍କ ବଳ ବି କମୁଛି
ବେଳ ଆସି ରତରତ
ସମୟ ଭାଁରି କେବେ ନବ ଗାଣି
କରିନେବ କରାୟତ ।
ସଞ୍ଚାରାକୁ ହେବ ଧର୍ମ ଧନ ପରା
ସୁଜର୍ମ ପଥରେ ଚାଲି
ସ୍ରସ୍ତାଙ୍କ ନିୟମ ମାନିବାକୁ ହେବ
କିଏ ସେ ଦେଖୁଛି କାଳି ।
କେହି ରହିମାହିଁ ରହିବେଟି ନାହିଁ
ଏ ତ ବିଧୂର ବିଧାନ
ଚାଲିବାକୁ ହେବ ଜୀବନ ପଥରେ
କରି ସତ୍ୟର ସକାନ ।
ଫେରିବା ଆଗରୁ ଏଇ ଦୁନିଆକୁ
ଦିଆ କିଛି ଅବଦାନ
ବୁଝି ତିଙ୍କ ହୋଇ ରହିବ ସମାଜେ
ହେବ ସତେ ବରଦାନ ।
ସମଗ୍ରେ ବାଜିବେ ନିଶ୍ଚିଯଟି ଦିନେ
ଅଫେରାପଥର ଯାତ୍ରୀ
ସୃଷ୍ଟିକର ତେଣୁ ନିଜ ପରିଚୟ
ରଖୁଥାଏ କିମ୍ବି କାର୍ଯ୍ୟ ।
ମାୟାମୋହ ଅଟେ ମରୁ ମରୀଚିକ
ଧାଇଲେ ବଡ଼ଇ ଶୋଷ
ମାୟାମୋହ କାଟି ଚାଲିବାକୁ ହେବ
ଏ ତ ଜୀବନ ରହସ୍ୟ ।

-ଅରୁପ କୁମାର ଦିଶାଳ, ସହକାରୀ ଶିକ୍ଷକ,
ଏନ୍‌ସେ ବାଲିକା ଉଚ୍ଚ ବିଦ୍ୟାଳୟ,
ପାରାଦୀପ, ଜଗଡ଼ଦୀପଥ୍ର
ମୋ: ୯୦୪୦୮୦୧୦୦

ଶ୍ରୀମଦ୍ଭାଗବତ ପାଠ ବିରାଜେ,
ସାତ ଅକ୍ଷରରେ ଶବ୍ଦ ସାଜେ ।

ଶ୍ରୀରଙ୍ଗ ରତ୍ନ କାନ୍ଠ ଅତଡ଼ା,
ପଡ଼ିବାରୁ ସ୍ଵପ୍ନାଦେଶେ ହେଲା ଗଡ଼ା
ଏକ ଦୁଇ ଯୋଗେ ବାରିଦି ନାମ,
ଚାରି ତିନି ପାତ୍ରର ଅନ୍ୟନାମ ।
ଏକ ଚାରି କରେ ଶରାର ମୋଟା,
ପାଞ୍ଚ ଛାଥୁର ପୂର୍ବ ଦିଗ ସେଇଟା ।
ଛାଅ ସାତ ମିଶିଲେ ବସନ ଅର୍ଧ,
ଦୁଇ ସାତ ଯୋଗେ ବସାକ୍ଷ ବୁଝ ।

ପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ ଶ୍ରୀମଦ୍ଵିତୀୟ ବାରିପାଖେ,
ବୁଲିବୁଲି ଏବେ ଶାନ୍ତିରେ ଦେଖେ ।
ଯଦି କହି ଭୂମେ ପାରିବ ଥରେ,
ଯିବ ବଳିବାକୁ ମୋହ ସାଥରେ ।

ଉତ୍ତର: ମେଘନାଦ ପ୍ରାଚୀର
-ରମାକାନ୍ତ ପୁରୋହିତ
ନିରାକାରପୁର, ଖୋରଧା

ଏ ଥରର ପ୍ରକାଶ

- ★ ମୋଘଦୂତ ପୁଣ୍ୟକ କିଏ ରଚନା କରିଥିଲେ ?
 - ★ ରାମଚିତ୍ର ମାନସର ଲେଖକ କିଏ ?
 - ★ ଆନନ୍ଦମଠର ରଚନିତା କିଏ ?
 - ★ ବ୍ରାହ୍ମକେନ ତ୍ରୈଙ୍ଗସ ପୁଣ୍ୟକର ଲେଖକା କିଏ ?
 - ★ ଉସକରି ଅପ ଜଣ୍ଠିଆର ରଚନିତା କିଏ ?

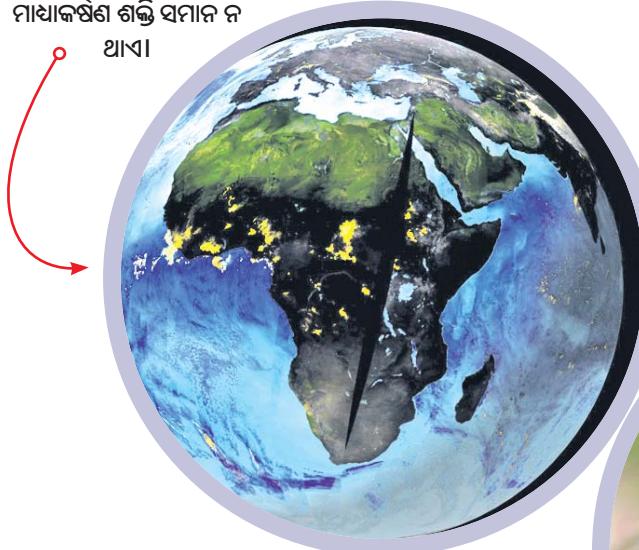
ଆର୍ଥିକ
ବିଦ୍ୟା

Page 10

- * କୁତ୍ର ମିନାର
- * ଜାମା ମସଜିଦ
- * ଜୟପୁର
- * ଯମୁନା
- * କୋଣାର୍କ

* ପୃଥିବୀର ସମସ୍ତ ଶ୍ଵାନରେ
ମାଧ୍ୟକର୍ଷଣ ଶକ୍ତି ସମାନ ନ
ଥାଏ।

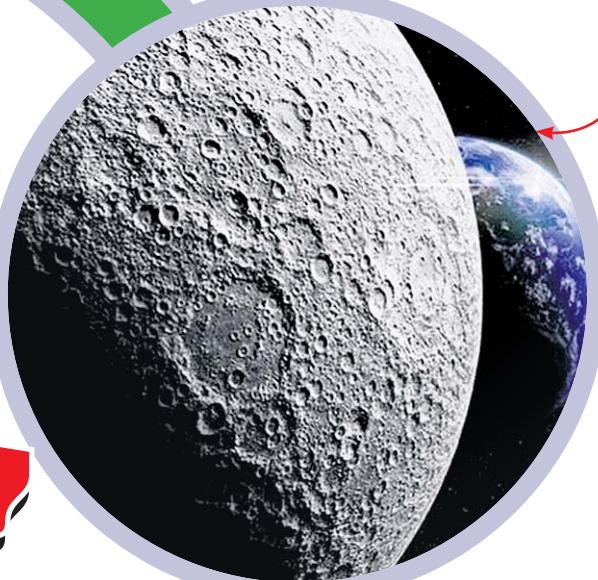
* ମାତାଗାନ୍ଧାରରେ ଦେଖାଯାଉଥିବା
ଲିପ୍ ଜ୍ୟାମେଲିୟନ ହେଉଛି
ପୃଥିବୀର ସବୁଠାରୁ ଶୁଦ୍ଧତମ
ସରାସୃପା ଏହାର ଲମ୍ବ ମାତ୍ର ଗୋଟେ
ଲଞ୍ଚ।

* କୁକୁ ଓସ ନାମକ ଏକ ପ୍ରକାର ବିରୁଡ୍ଢି ପ୍ରଜାତି
ରହିଛି ଯାହା କୋଇଲି ଭଲି ଅନ୍ୟ କୀଟଙ୍କ ବସାରେ
ଯାଇ ଅଣ୍ଟା ଦେଇଥାଏ ଏହାର ଶରୀରର ରଙ୍ଗ
ଲାତିଧନ୍ତୁର ରଙ୍ଗ ଭଲି ସପ୍ରତିକଳା ବିଶିଷ୍ଟ।

* ମହାକାଶଚାରୀଙ୍କ ଅନୁଯାୟୀ ଚନ୍ଦ୍ରପୃଷ୍ଠର
ଧୂଳି ଅତ୍ୟନ୍ତ ନରମ ଏବଂ ଏହାର ବାସ୍ତା
ବାବୁଦ ଭଲି।

ଦଣା ଅଜଣା

* ପୃଥିବୀର ସବୁଠାରୁ ଉତ୍ତପ୍ତ
ଶ୍ଵାନ ଲିବ୍ୟାର ଏଲ୍ ଅଜିଜିଆ
ହୋଇଥିବା ବେଳେ ସବୁଠାରୁ
ଶାତଳତମ ଶ୍ଵାନ ହେଉଛି
ଆଖାକୁର୍ଦ୍ଦିକା।

* ୧୯୫୦ ମସିହାରେ ଗୋଜର ବେଳୋନଙ୍କ
ଦ୍ୱାରା ଜବକାତ ବା ମାଣ୍ଡିପାଇଙ୍କ ବ୍ୟାସର
ଉଭାବନ କରାଯାଇଥିଲା।

ଥା
ଇ
ନା

ଶୁଣି
୧୦ ବର୍ଷ

ମହାଶ୍ରେଷ୍ଠ
୫ ବର୍ଷ

ଆଦିତ୍ୟ
୫ ବର୍ଷ